مسئولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

ولي الله ملکزی

۲۰۲۰/۱۲/۲۶

د بلاګانو د مور ځلوېښتي

نن د مرغومي شپږمه او د هورا او تکبير د غبرګو نارو، يو ځلويښتمه کليزه ده. نن د عقيدې او ماټرياليزم د تودې مقابلې د سړو خاطرو ورځ ده. نن د جنتي فتواګانو او دوزخي جنګونو د پيل يادګار او منزل ته د هجرتونو او غزاګانو د ستومانه مزل تکرار دی. نن د بې اسرې يتيمانو د اوښکو، وړو وړو سلګيو د ننداري زړه کيسه او د رژيدلو شهيدانو د اميدونو نيمګړی مازيګر دی. نن د باروتو په وړاندی، د يو باتور ملت د اوسپنيزې ارادې منظره او د هوسونو په سور تنور کې د فتحې سوځيدلی انځور دی.

له نن څخه ځلور لسيزې وړاندی په همدی ورځ، شوروي سوسيالستي اتحاد ۲۵زره پوځونه افغانستان ته د هوا او ځمکې له لارې په مرش مرش راوليږل. ببرک کارمل د تاشکند له راډيو څخه د فاشست امين د مرګ او د تاريخ کندې ته د هغه د سپارلو خبر خپور کړ. هره خوا د انسان نوين، اخلاق شوروي او لينن بزرګ د افکارو ترانې غږيدې او د کارګري انقلاب او نړيوال سوسيالزم د غلبې شعارونه اوريدل کيدل. د شورويانو ښکاره يرغل نهه کال يوه مياشت او۱۹ورځی دوام وموند، سرې لښکرې بالاخره د ۱۹۸۹م کال د فبرورۍ په پنځلسمه له حيرتان څخه سرټيټي واوړيدلې.

د شوروي يرغل د ۳۳۳۶ ورځني اشغال په ترڅ کې زما ښه په ياد دي چې د هجرت په لمړنيو کلونو کې به چې کله موږ په پيښور کې غونډو او کنفرانسونو ته تللو، نو يو جهادي مشر به لمړی بخارا، ورپسی فلسطين ازاد کړل او بيا به خپل هيواد ته راستون شو. خو زموږ د يونيم مليون شهيدانو وينې او د يو مليون کونډو اوښکې لا وچې نه وې چې د ځينو جهادي تنظيمونو مشران په ډيره بيړه د بوريس يالتسين د ديدار پخاطر د کرملين سور ميدان ته ورسيدل او د تاوان غوښتنه خو څه د معذرت کلمه هم د چا په ژبه رانغله ؟!

د يرغل په نتيجه کې، د هيواد دريمه برخه وګړي چې شمير يې له پنځو مليونو څخه اوښته، ګاونډيو هيوادونو ته پناه يووړه. په ۱۹۸۵م کې د پيښور په بيت الانصار کې د القاعدې د بنسټ ډبره کيښودل شوه. د شمالي افريقا او نورو شتمنو عربي هيوادونو په زرګونو ځوانان په ارزان بيه هوايي ټکټونو د کمونيزم سره د ډغرې په پار افغانستان ته راغلل. افغانانو سوکه سوکه د زرقاوي، تکفيري، داعش، رافضي، حشد شعبي، خوارج او فاطميون نومونه واوريدل.

د شوروي يرغل بله پايله دا شوه چې پوره دوه نسله مو د جنګ او درويزې په فرهنګ کې را لوی شول او د ځان وژنې، سر غوځونې او رقص مرده له کلچر سره بلد شول. پخوا به زموږ په ټولنه کې خلکو له تور سرو څخه لاره بچوله، که چا به ځوک وواژه او قران په سر ميرمن به د مقتول کور ته ورغله، نو ورثې به خپل مړي ور وبښه. خو همدا پرون مو د پيغلې فرشتې کوهستانۍ او دوه اونۍ وړاندی د پيغلې ملالې ميوندي جسدونه تر سترګو شول چې په ګوليو غلبيل غلبيل شوي وو، همدا د شوروي اتحاد د يرغل سوغات دی چې موږ ته يې پريښود.

که د احساساتي برخورد په ځای يوه واقعي ارزونه وکړو نو د برلين د ديوال ماتيدو افغانانو ته څه ګټه وکړه؟ د دومره مليارډونو او بی توله پيسو له راتګ سره سره، پنځه اتيا سلنه خلک مو په دوه وخته ډوډۍ پسې لالهنده دي. په خيراتي پيسو جوړ پلونه او سړکونه، مګر د چندو په راټولو شوو پيسو يې بيرته الوځوو. ښوونځي سوځوو او دار المعلمين چور کوو، د قلم، محراب او پګړۍ سړي په چسپکي بمونو وژنو. که شوروي اتحاد په پنځلسو خپلواکو هيوادونو وويشل شو، موږ ته يې څه ګټه ورسوله؟ اوسه هم د هغوئ په رکاب کې د ترلو هيوادونو څخه غنم راوړو او بريښنا ترې اخلو. بيا لاپې وهو چې موږ شوروي مات کړيدی؟

که نړۍ له دوو قطبونو څخه يو قطبه او په اصطلاح يکه تازې شوه، افغانستان او افغانانو ته يې څه خير ورسيد؟ نن په نړۍ کې تر ټولو بی قدره او کم ارزښته پاسپورټ د افغانستان دی. د نړيوالو معيارونو له مخې، افغانستان د مفسدو دولتونو په لمړي سر کې ولاړ دی. د ټولې نړې نوي سلنه ترياک دلته توليديږي، قيمت يې په مليارډونو دی خو

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

زموږ بزګران په خیټه مزدوران دي. شل کاله وشول چې له کونړه تر نیمروزه په ۱۳ولایتونو کې درې نیم ملیونه هلکان او نجونې له تعلیم څخه محرومې دي. د یو ګاونډي د ویزې د ترلاسه کولو لپاره دوه سوه ډالره رشوت ورکوو، خو بریتونه په شړشمو غوړوو چې موږ وارسا په ګونډو کړیده.
ګاونډیانو داسې مزبوت له ګریوانه نیولي یو چې څومره خوځیږو، هماغوره ژوبلیږو. یو مو په سینه خار دار سیم تیروي او بل مو ملي هویت، تاریخي شخصیتونه او ټرمنالوژي قینچي کوي. تیره ورځ مو ولیدل چې ښاغلي ظریف له طلوع سره پخپلې مرکې کې په آګاهانه ډول شیږ کرته د افغان په ځای د افغانستاني کلمه وکاروله ترڅو سپین سترګي لا څیرسترګي کړي. افغان ملي بیرغ او ملي سرود بابیزه او د یو قوم د هویت سمبول ګڼل کیږي. ځینی جنابان خو لا دریدل ورته بدعت ګڼي، ولی د بل ملک ترانې ته بیا لاس په سینه ولاړ وي.
لکه څرنګه چې دا دین د یوې ډلې نه دی او دا ملک د څو زور واکو او چارواکو نه دی، همدار نګه دا جهاد او ویاړونه یې هم د څو محدودو تنظیمونو او ګروپونو میراث نه دي. هر هغه چا چې د سور پوځ په وړاندی مظاهره کړې، د کمونیزم مرده باد چیغه یې وهلې، په لاریون کې یې ګډون کړی، مقاله یې لیکلې او په کوم کنفرانس کې یې د اشغال خلاف چک چکې کړي، دا ټول د قدر وړ دی. ولی د سور پوځ ماتول، په سنګرونو کې د پرتو مجاهدینو د میړانو، وینو او سربښندونو نتیجه ده او که څوک د مجاهدینو له شهامت څخه سترګې پټوي، نو دا به د تاریخ د مسخه کولو یوه ناروا هڅه وي.
ښاغلي حکمیتار ومنله چې په جلال اباد یرغل یوه اشتباه وه. ښاغلي سیاف وویل مه پریږدئ چې یو ځل بیا د پردي د دیوال چنې ته کښینو او ښاغلي حاجي دین محمد افسوس وکړ چې کاشکې موږ د ډاکټر نجیب د سولې وړاندیز منلی وای. دغه ډول پښیماني او د خپلې غلطۍ منل، د رسول علیه الصلاة و السلام د هغه مبارک حدیث مصداق دی چې (کل بني آدم خطاء، وخیر الخطّائین التوابون - د آدم هر بچې غلطي او اشتباه کوي، خو بهتره یې هغه دی چې توبه باسي او خپلې اشتباه ته متوجه کیږي).
که زموږ د سپیڅلي جهاد او ولسي پاڅون مشران له پیل څخه یوه خوله وای او تنظیمي مصلحتونو او فکري اختلافونو ته یی ځای نه وای ورکړی. نن به د ثور د اومې او جدي د شپږمې دغه معلوم الحاله مجرمین د قانون په چوکاټ کې د زندانونو د کټارو تر شا پراته وو. په ژوند انسانانو د بیلدوزرو د ګرځولو او د پلچرخي په پولیګون کې د وحشتونو پوښتنه به تری شوې وه چې دغه موحد او دینداره ولس مو ولی د پرولتاري دکتاتورۍ او د مارکس او لینن د الحادي نظریې په خاطر بی کفنه په ګمنامو قبرونو کې خښ کړل؟

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ